

Mál nr. 253/2015
M og
vátryggingafélagið V vegna ábyrgðartryggingar X.

Skaðabótaábyrgð vinnuveitanda vegna vinnuslyss 28. apríl 2014.

Gögn.

1. Málskot móttakið 29. júní 2015 ásamt gögnum.
2. Bréf V dags. 9. júlí 2015 ásamt bréfi V til lögmanns M dags. 7. janúar 2015 ásamt afriti tölvupósts fjármálastjóra X til V dags. 22. desember 2014.

Málsatvik.

Í tilkynningu til Vinnueftirlitsins dags. 28. apríl 2014 kemur fram eftirfarandi lýsing á atvikum: „(M) var stödd á útisvæði skammt frá útkeyrsludryum. Lyftaranum var ekið út með 3 tóm kör á göfflum. Lyftaramaðurinn sá hana ekki og lentu körin á henni. Henni ekið á heilsugæslu og síðan á Borgarsp. til skoðunar.“ Í umsögn Vinnueftirlitsins, dags. 21. nóvember 2014, kemur fram að ekki hafi legið fyrir skrifleg áætlun um öryggi og heilbrigði fyrir vinnustaðinn og „*ekki hafi verið farið yfir hættur vegna umferðar á vinnusvæðinu á skipulegan hátt.*“ M lýsir atvikum þannig í lögregluskýrslu að hún hafi orðið fyrir lyftara sem ekið hafi verið á nokkurri ferð út frá inngangi vinnustöðvar X. Stjórnandi lyftarans lýsir atvikum hins vegar þannig að M hafi gengið í veg fyrir lyftarann en hann hafi verið búinn að gefa hljóðmerki rétt áður því hann hafi verið að aka fyrir horn og ber að körin á lyftaranum hafi ekki byrgt honum sýn. Vitni kveðst hafa séð aðdraganda slyss M og hafa reynt að vara stjórnanda lyftarans við og beðið hann um að stöðva en það hafi ekki borið árangur.

M telur að stjórnandi lyftarans hafi sýnt gáleysi við akstur um vinnusvæðið og bendir ákvæði reglugerð nr. 367/2006 um notkun tækja en sú reglugerð sé sett á grundvelli vinnuverndarlaga nr. 46/1980. Úr þessari reglugerð megi lesa að ríkari aðgæsluskylda hvíli á ökuöðnum lyftara þegar umferð lyftara og fótgangandi fer fram á sama vinnusvæði. Einnig vísar M til ákvæða laga nr. 46/1980 um skyldur vinnuveitanda til að tryggja öryggi starfsmanna á vinnustað og sambærileg málsatvik í Hrd. 411/2005.

V telur ljóst af lýsingum af slysi M að hún hafi verið á gangi nærri ökuleið lyftarans, breytt síðan um stefnu og gengið í veg fyrir lyftarann án þess að stjórnandi hans gæti gert ráðstafanir til að stöðva. Einnig vísar V til þess að ósamræmi gæti milli lýsinga vitnis og lýsinga í skýrslu Vinnueftirlits og við þær aðstæður verði að leggja lýsingu í umsögn Vinnueftirlits til grundvallar. V telur einnig ósannað að fiskikör á göfflum lyftarans hafi byrgt sýn fyrir stjórnanda hans og vísar um það einnig til umsagnar Vinnueftirlitsins. Auk þess vísar V til þess að stjórnandi lyftarans hafi gefið hljóðmerki áður en hann ók fyrir horn til aðvörunar fyrir gangandi umferð. V telur að þó ekki hafi legið fyrir skriflegt áhættumat vegna aðstæðna á vinnustaðnum hafi öllum verið ljóst hverjar akleiðir lyftara voru og megi rekja slyss M fyrst og fremst til gáleysis hennar sjálfrar, en hún hafi starfað hjá X í meira en fimm ár þegar slysið varð. V vísar því einnig á bug að aðstæður á vinnustaðnum hafi verið í bága við ákvæði laga nr. 46/1980.

Álit.

Í lögum nr. 46/1980 koma fram ýmsar skyldur sem lagðar eru á atvinnurekanda varðandi öryggi á vinnustað. Í umsögn Vinnueftirlitsins kemur fram að X hafi ekki sinnt skyldum sínum um að framkvæma sérstakt áhættumat vegna hættu á vinnustaðnum en verður að telja augljóst að þar sem umferð vinnuvéla fer fram samhliða umferð gangandi starfsmanna verður að gæta sérstaklega að því að tryggja öryggi þeirra sem gangandi eru. Það getur farið fram með því að skilgreina sérstaklega gangleiðir og akstursleiðir með sýnilegum hætti eða með öðrum hætti þannig að að öllum sem um vinnusvæði fara sé ljóst hverjar algengar akstursleiðir umræddra vinnuvéla eru.

Sérstaklega var þetta nauðsynlegt þar sem umferð lyftara fór fyrir horn, eins og lýst er í málsatvikum vegna slyss M. Verður X sem atvinnurekandi að bera hallann af því að hafa ekki tryggt nægilega aðgreindar umferðarleiðir á vinnustaðnum og stoðar ekki að bera fyrir sig starfsreynslu M hjá X í þeim efnum. Ekki verður lýsing í umsögn Vinnueftirlitsins heldur tekin fram fyrir lýsingu vitnisins sem var á vettvangi þegar slysið varð og sá aðdraganda þess. Verður því ekki annað ráðið að slys M megi rekja til þess að aðstæður á vettvangi hafi verið ófullnægjandi þegar litið er til skyldna atvinnurekenda í lögum nr. 46/1980 þegar stjórnanda lyftara var gert að aka eftir óskilgreindum akstursleiðum á vinnustað, án þess að sérstakar gönguleiðir væru skilgreindar eða að sérstaklega væri tryggt að öllum starfsmönnum væru kunnugt um akstursleiðirnar og hættur af þeim. Þegar litið er til háttsemi M sjálfar má af gögnum málsins ráða að hún hafi sýnt gáleysi við að ganga áfram, eftir að hafa veifað manni á vinnusvæðinu, án þess að gæta þess hvað var fyrir framan hana. Þó M hafi sýnt slíkt gáleysi verður ekki séð að jafna megi háttsemi hennar til stórkostlegs gáleysis í skilningi 23. gr.a. skaðabótalaga nr. 50/1993. Verður M því ekki talin bera hluta tjóns síns vegna eigin sakar.

Niðurstaða.

M á rétt á bótum úr ábyrgðartryggingu X hjá V.

Reykjavík 11. ágúst 2015.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.